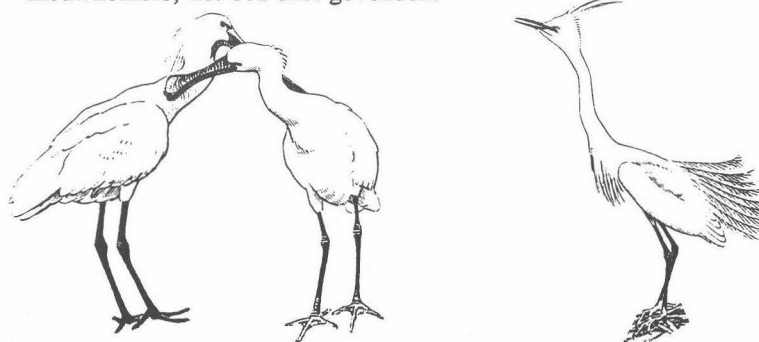

HET HEMELVAARTWEEKEND 1993

Willem van der Waal

Op woensdag 19 mei werd ik door Peter Scholten bij de ingang van de IJtunnel opgepikt om mee te rijden naar Harlingen. Alles verliep op schema en Vlieland werd zonder problemen bereikt. We hadden op de camping Stortemelk de beschikking over een riante vouwcaravan met alles erop en eraan. Lekkere luie stoelen, ruime bedden en een gasfornuis, geen TV maar dat schijnt te horen bij kamperen. Eenmaal alles geregeld te hebben, gingen we per fiets naar Lange Paal om de andere 'weekenders' op te zoeken. Maar geen VWG-er te zien! Alleen de Houtsnip maakte zijn rondjes. Dan zoeken we onze eigen tent maar op.

De volgende ochtend zat het potdicht van de mist. Deze trok snel op en de zon liet zich zien. Het kwik steeg tot 22 graden en dit bij een zwak oostenwindje maakte het heerlijk buiten. Er was een enorme zwaluwentrek naar het oosten en ook Paul Marcus met aanhang werd gezien. Vier vogelaars uit Amsterdam: 't is wat. Paul had een huisje gehuurd in de duinen in het bungalowpark Ankerplaats: het kan dus nog decadenter! In de Kroonspolder werd een Kleine Zilverreiger gezien en door de toeristen voor Lepelaar uitgescholden, want in de VVV-krant kon men lezen dat de witte vogels op het wad Lepelaars zijn. In het Bomenland liet een Roodmus zijn gezang horen, maar hij liet zich niet zien. Die middag arriveerden Ellen en Leon met de late middag-boot. Deze werden geïnformeerd, maar zij besloten toch maar op Lange Paal te gaan staan. Het totaal aan VWG-ers was dan toch zes mensen: wat een aantal! Het was een prachtige vogeldag en aan het eind van deze dag werd, nadat eerst in een restaurant gezellig werd getafeld met de nieuwkomers, het bed snel gevonden.

Op 21 mei was het eerst bewolkt, maar deze verdween snel en bij 18 graden met een zwak windje was het alweer lekker weer. Op pad dan maar weer. In een rietkraagje bij de Oude Kooi werd een mannetje Blauwborst gezien. Helaas liet hij zijn borst niet helemaal zien zodat onduidelijk bleef of het een Witte dan wel Roodgesternde betrof. In het Bomenland vloog een vrouwtje Wielewaal en in de Kroonspolders speelde de Kleine Zilverreiger nog steeds voor Lepelaar. 's Avonds in het restaurant werd het gezellig vooral toen bleek dat de twee nieuwkomers nog geen Kleine Zilverreiger op hun lijst hadden.

Op de voorlaatste dag, de 22-ste, was het alweer lekker weer. 18 Graden en een van oost naar noord draaiende zwakke wind. Zou er trek zijn geweest? De oostpunt werd afgezocht en dat leverde een Ortolaan op. Midden op het eiland werd een mannetje Grauwe Klauwier gezien en deze was voor Leon nieuw. Ellen bleek alweer naar huis te zijn gegaan, zodat er eigenlijk nog maar vier actieve vogelaars waren want ook Paul zijn partner was uitgevogeld. Paul ontdekte bij de Kazerne een Bergfluit en deze kon door Leon en mij later ook worden gezien. Voor Leon alweer een nieuwe soort, wat een feestweekend. De Kleine Zilverreiger, zeker ingehuurd door het VVV, speelde nog steeds voor Lepelaar. Baardmannen pingden in het riet en gillende Waterrallen kondigden de avond aan.

23 Mei de laatste dag alweer. Veel zon en een oost tot zuid-oosten windje en over de Oude Kooi vloog een Kramsvogel, een Spotvogel zong in het Bomenland en Leon zag een mannetje Grauwe Klauwier bij de Helihaven. In de Kroonspolder zwommen drie mannetjes en twee vrouwtjes Zomertaling en er was weer een enorme zwaluwtrek. De Kleine Zilverreiger was weg, zijn weekend zat er natuurlijk ook op. In de middag werden de spullen gepakt en met de half vijf boot voeren wij naar Harlingen. De boot was te klein voor deze uittocht zodat er een tweede boot werd ingezet, maar voor ons verliep alles gladjes. Leon en ik werden keurig door Peter thuisgebracht. Zo dat was weer een prima weekend met als vogelhoogtepunten: Kleine Zilverreiger, Blauwborst, Bergfluit, Grauwe Klauwier, Ortolaan en Roodmus. In totaal werden er 110 soorten gezien en dat slechts met zes vogelaars, maar dat lag meer aan Vlieland dan aan de vogelaars. Kom de volgende keer ook eens mee met het Hemelvaartweekend, of nee, blijf maar lekker thuis, des te rustiger is het vogelen voor die paar VWG-ers die dan wel kamperen.